

داستان ساخته‌گی زینب تاریخ نیست افسانه است

ازدواج پیامبر با زینب همسر سابق زید بن حارثه یک موضوع ساده و خالی از هر گونه ابهامی است، و شایسته آن نیست که در پیرامون آن دو مقاله نوشته شود، ولی از آنجا که عده‌ای از خاورشناسان آنرا برای فربیضاده لوحان و افرادی اطلاع؛ دستاویز قرار داده و از این طریق در تصنیف ایمان مردمی که از سیره پیامبر اکرم آگاهی درست ندارند، کوشیده‌اند روی این ملاحظات لازم بنظر رسید، که گفتار این دسته از خاورشناسان را تعقیب کرده و مطلب را آفتابی کنیم.

ناگفته پیدا است، که استعمار برای تسلط بر مشرق زمین نه تنها از قدرتهای نظامی، و برنامه‌های اقتصادی کمک می‌گیرد، بلکه گاهی باقیافه علم و تحقیق وارد این اجتماعات می‌گردد و با نقشه‌های منظم و دقیق، می‌کوشد بدترین استعمار را که همان استعمار فکری است، بوجود آورد، و در حقیقت هستشرق همان استعمار گر توسعه طلبی است، که باقیافه مخصوصی در دل جامعه و در میان روشنفکران دست بفاعا لیست زده، و با تخدیر افکار طبقه‌فاضل هدفهای استعماری خود را تعقیب مینماید.

شاید بسیاری از نویسندهای اسلام و دوستداران علم و فرهنگ منرب زمین این مطلب را از ما نپذیرند؛ و مارا به جمود و تعصب نسبت دهند و تصور کنند که تعصب‌ملی و یا مذهبی مارا باین گفتار و ادار نموده است، ولی نوشهای خاور شناسان و پرده پوشیها و غرض ورزیهای آنان در تاریخ اسلام گواه روشنی برای نیست که انگیزه علمی و تحری حقیقت در بسیاری از آنها کم، و نوع نوشهای آنها با تزدیق یا کسلسله افکار ضد دینی و ملی آمیخته است.

از آن جمله موضوع مقاله‌هاست. آنان با خیال پردازی مخصوص غربی باین ازدواج که به نظر دیگر نیست باطلی بود، رنگ عشق و دلیاختگی، داده و بسان رمان نویسان و دانسته این آنچه تو استهاند بیک تاریخ مجعل، پر بالداده و آنرا باحت پاکترین فرد انسانی نسبت داده‌اند.

به حال اساس افسانه آنها جمله‌هایی است که طبری و ابن اثیر (کامل ج ۲۱ ص ۲۱) و برخی از مفسران نقل کرده‌اند که روزی پیامبر ب اختیار چشمش به زینب همسرزید افتاد، زید احسان کرد که پیامبر به زینب علاقمند شده است و روی علاقه مفرطی که به پیامبر داشت شرفیاب حضور پیامبر اکرم شد، و موضوع طلاق زینب را پیش کشید، تا کوچکترین مانع برای پیامبر در پاره ازدواج بازینب نباشد، پیامبر کراراً اوراً از طلاق دادن همسرش نهی کرد، ولی او بالآخره همسر خود را طلاق گفت و رسول خدا با او ازدواج کرد.

ولی خاورشناسان حتی بهمتن این تاریخ مجعل قناعت نکرده و آنقدر با آن پیرایه بسته‌اند که آنرا بصورت افسانه‌های هزار و یک شب در آورده‌اند، بطور مسلم کسانیکه باسیره پاک پیامبر اسلام آشناei دارند، اصل و فرع این تاریخ را زائیده خیال واوهام دانسته، و آنرا با موادین قطعی صفحات زندگانی رسول اسلام کمالاً مختلف و مباین میدانند؛ حتی داشمندانی مانند خر رازی، آلوسی، باصر احت هرجه تمامتر به تکذیب این تاریخ برخاسته، و میگویند که دشمنان اسلام دست به جعل آنهازده و در میان نویسنده‌گان مسلمان منتشر کرده‌اند. (۱) چگونه میتوان گفت که این تکه تاریخی معتقد طبری و ابن اثیر بوده در صورتی که دهها برای مخالف آن نقل کرده و ساحت آورنده اسلام را از هر گونه آلایش مبارا دانسته‌اند.

به حال ماعلائم و نشانه‌های ساختگی وودن این قسمت را در این صفحات منکس کرده و موضوع را روشن تر و بی نیاز تر از این میدانیم که بدفاع پیشتری پردازیم اینکه گواهای ما:

- ۱ - تاریخ مزبور با سند قطعی اسلام و مسلمانان مخالف است زیرا قرآن بشهادت آیه سوره احزاب میگوید که ازدواج پیامبر با زینب به نظر ابطال سنت باطل عرب بود، و آنهم بقیمان خداوند صورت گرفته است، نه به نظر علامه‌مندی دلیاختگی، واحدی این مطلب را در صدر اسلام تکذیب نکرده است، و اگر گفته قرآن برخلاف مشهور مردم از یهود و نصاری و منافقان بود؛ فوراً باتفاق دین خاسته، و جنبه‌الی برآ میان داشتند در صورتیکه چنین حوادثی از دشمنان او که همواره در کمین وی بودند سرنزد است.

- ۲ - زینب همان بانوی است که پیش از ازدواج بازید؛ به پیامبر اکرم پیشنهاد کرد که

(۱) حواشی کامل ج ۲۱ ص ۱۲۱.

با او ازدواج نماید ، ولی پیامبر علی رغم تمایلات او اصرار ورزید که وی با غلام افزاید ازدواج کند ، اگر راستی پیامبر علاقه داشت با او ازدواج نماید در آن روز کوچکترین مانعی بر سر راه ازدواج اونبود ، چرا ازدواج نکرده - مع الوصف - می بینیم که او با کمال تمایلی که در زینب احساس می کرد ، نه تنها پاسخ مثبت باونگفت بلکه اورا و ادار کرد که بادیگری ازدواج نماید .

دسته های جناحتکار

باتکذیب متن تاریخ ، دیگر میدانی برای پیرایه های سر بازان علمی استعمار باقی نمیماند؛ و مامجله مکتب اسلام را منزه و بالاتر از آن میدانیم که کلمات زننده و دور از ساحت مقدس پیامبری که تا پنجاه سالگی با یکزن بیوه ای که هیجده سال ازاو بزرگتر بود ، پسر برده است در اینجا بیاوریم ، از این نظر از نقل عبارات آنها در اینجا خودداری میکنیم .

توضیح دو جمله

برای تکمیل بحث آیه ای را که در این مورد نازل گردیده و دو جمله آن باعث تردید و تشکیک برخی از افراد کم اطلاع می شود ، در اینجا آورده و توضیحاتی در پیرامون آنها میدهیم اینکه متن آیه :

اَذْ تَقُولُ لِلَّهِ اَنْعَمُ اللَّهُ عَلَيْهِ وَانْعَمْتُ عَلَيْهِ اَمْسَكٌ عَلَيْكَ زُوْجٌكَ وَاتْقُ اللَّهَ

یعنی : بیاد آرزمانی که به غلام خود زید که مورد انعام خدا و تواضع گردیده است؛ میگفتی : همسرت را نگاهدار و طلاق مده و از خشم خداوند پرهیز - این قسمت کوچکترین ابهام ندارد . اینک آن دو جمله که برای بعضی مهم شده :

۱ - وَ تَخْفِي فِي نَقْسَكَ هَا الَّهُ مُبْدِيهُ :

یعنی در نفس خود چیزی را پنهان میکنی که خداوند آنرا آشکار خواهد ساخت . آیا پیامبر بس از آنهمه نصیحت به زید ، چه مطلبی را پنهان میکرد ، که خداوند او را آشکار خواهد کرد ؟

ممکن است تصور شود مطلبی را که پنهان میکرد این بود که اگر چه زید را از طلاق دادن نهی میکرد ، ولی در باطن راضی بود که از طلاق دهد ، و با او ازدواج کند . این احتمال بهیچ وجه درست نیست ، زیرا اگر پیامبر در باطن چنین میاندیشدید ، چرا خداوندان این اندیشه را بوسیله آیه های دیگر اظهار نکرد ، در صورتیکه او وعده داده است که آنچه را پیامبر حدیث نفس میکرد ، ابراز خواهد نمود .

از این لحاظ مفسران بزرگ ما اظهار میکنند متظور از جمله فوق اینست که : خداوند با او

و حی فرستاده بود که زید همسر خود را طلاق خواهد داد ، و توبهای ابطال سنت باطل (همسر پسر خوانده بر پدر خوانده حرام است) ازدواج خواهی نمود . روی این مبنی لحظه‌ای که وی را نصیحت می‌کرد ، متوجه این وحی الهی بود ، اما این وحی را از «زید» پنهان می‌ساخت . ولی خداوند در همان جمله فوق پیامبر خبر میدهد که آنچه در خاطر توهست ، خداوند اظهار خواهد کرد ، و با پنهان ساختن تو ، پنهان نخواهد بود .

گواه این معنی اینست که قرآن ذیل همین آیه مطلب را ابراز کرده و می‌فرماید :

فَلِمَّا قُضِيَ زِيَّدُهُمْ بِأَوْطَرًا زَوْجَنَا كُمَّا لِكِيلَالِيْكُونُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرْجٌ فِي اِزْوَاجٍ
اَدْعِيَاهُمْ .

یعنی هنگامیکه زید همسر خود را طلاق داد ، پتوفرمان دادیم که با همسر او ازدواج کنی تامدد و دیتی برای مؤمنان در ازدواج با همسران پسر خوانده‌های خود نباشد .

۴ - و تخشی الناس والله احق ان تخشاه . یعنی از مردم میترسی در صورتیکه خدا شایسته است که از او بترسی .

این قسمت دومین جمله ایست که ابهام آن از قسمت اول بمراتب کمتر است زیرا زین پانهادن یک سنت چند صد ساله یا ممتدی در یک محیط آنوده یعنی ازدواج با همسر پسر خوانده طبعاً توأم با یک ناراحتی قلبی است که در پیامبران با توجه بفرمان الهی مرتفع می‌گردد . اگر پیامبر ناراحتی داشت ، دغدغه خاطری در او پیدید آمده بود ، از این ناحیه بود ، که فکر می‌کرد ، که گروه عرب که تازه از جاهلیت و افکار پلیدی بریده شده‌اند خواهند گفت که پیامبر دست به یک کار خلافی زده است . در صورتیکه در واقع ناشایست نیست .

پیامبر اسلام تشکر

بدینوسیله از عموم خوانندگان کرامی و علاقمندان محترم مجله‌ای از تمام طبقات که سال جدید مجله را تبریک گفته اند صمیمانه تشکر می‌کنیم و توفیق ادامه این خدمت علمی و دینی را از خداوند می‌طلبیم و اگر در عرض پاسخ خصوصی تأخیر افتد امیدواریم ماراعفو فرمایند .